

Forsl. t. L. om Rettens Pleje.

særlige Myndighed optage Forfølgningen, naar den paa Stedet afgiver Erklæring herom; den indtræder i saa Fald i Politimesterens Sted i den Stilling, hvori Sagen befinder sig.

§ 1037.

Naar nogen i Henhold til § 704 paataler en Sag, som vedkommende Paatalemyndighed har nægtet at forfølge, finde, med de af Forholdets Forskellighed følgende Lempelser og med de nærmere Bestemmelser, som foreskrives i de efterfølgende Paragrafer, Reglerne i Kapitlerne 80—86, 88—90 Anvendelse saaledes, at den private Sagsøger træder i vedkommende Paatalemyndigheds Sted.

Den, som vil rejse Paatale i Henhold til § 704, maa indgive Begæring til vedkommende Ret overensstemmende med næste Paragraf inden fjorten Dage, efter at han er bleven bekendt med, at Paatalemyndigheden har nægtet at forfølge, og senest inden tre Maaneder efter Nægtelsen.

§ 1038.

Den private Sagsøgers Forfølgning indledes ved, at han til Undersøgelsesretten indgiver Begæring om Foretagelse af Forundersøgelse eller — hvor Forundersøgelse ikke begæres — til Underretten indgiver Begæring om, at Tiltale maa blive rejst mod Sigtede ved Udfærdigelse af Anklageskrift. Ved Landsret kan Sagsøgeren ikke rejse Tiltale uden forudgaaende retslig Forundersøgelse, indledet efter hans Begæring.

Foretagelse af enkeltstaaende Retshandlinger, inden Sag er indledet som foranført, kan Sagsøgeren begære hos vedkommende Undersøgelsesret, naar Omstændighederne ikke tillade Opsættelse.

Hvor Sagsøgeren, uden først at begære retslig Forundersøgelse, til Underretten indgiver Begæring om Udfærdigelse af Anklageskrift, maa Udkast til dette vedlægges. Bevisfortegnelse bør medfølge overensstemmende med Reglerne i Kapitel 81.

Samtidig med at Sagsøgeren indbringer Sagen for Retten, skal han forelægge denne Oplysning om, at Paatalemyndigheden har nægtet at rejse Forfølgning, og at Genpart af Begæringen er meddelt samme. I Mangel heraf bliver Sagen ved Kendelse at afvise.

§ 1039.

Naar Begæring fremsættes om Forundersøgelse eller om enkeltstaaende Retshandlinger, afgør Undersøgelsesretten, om der er Grund til at tage Begæringen til Følge.

Naar Retten slutter en Forundersøgelse, som er indledet efter Sagsøgerens Begæring, afgør den ved Kendelse, hvor vidt Tiltale ved den dømmende Ret skal tilstedes. Tilladelse hertil bliver at nægte, naar de fremkomne Oplysninger ikke findes at afgive rimeligt Grundlag for Tiltale. Tilstedes Tiltale, skal Kendelsen indeholde de Angivelser, som ifølge § 885 skulle findes i et Anklageskrift. En Udskrift af Kendelsen kan benyttes som Anklageskrift.

Fremsættes Begæring om Udfærdigelse af Anklageskrift (§ 1038, 3die Stykke), har Retten paa Grundlag af de den med Begæringen forelagte Oplysninger samt, efter Omstændighederne, efter at have modtaget Forklaring af Sagsøgeren og Sigtede og mulig andre Personer i et dertil berammet, ikke offentligt Retsmøde, hvortil Tilsigelse kan gives med Aftens Varsel, ved Kendelse at afgøre, om Tiltale skal tilstedes; Reglen i foregaaende Stykkes andet Punktum bliver herved at iagttage. Tilstedes Tiltale, bestemmes i Kendelsen, hvorledes Anklageskriftet bliver at affatte. Finder Retten, at retslig Forundersøgelse bør finde Sted, lader den Kendelsen gaa ud herpaa; Reglerne i foregaaende Stykke blive i saa Fald at anvende.